VIII. Ilustracje w LATEX-u

Wiesław Krakowiak

13 stycznia 2012

Uwagi wstępne

Do pliku LATEX-owego dołączane mogą być rysunki w formatach .eps, .png, .jpg i .pdf. Przy czym nie można mieszać tych formatów, tzn. na początku określamy czy używać będziemy formatu .eps, czy formatów .png, .jpg i .pdf. Wynika to z faktu, że:

- dołączając pliki .eps nie można kompilować pliku programem pdf LATEX (zamiast LATEX-em) ponieważ powie nam, że nie zna formatu .eps;
- dołączając pliki .png, .jpg i .pdf musimy używać pdfl[©]TEX-a, ponieważ l[©]TEX wyrzuci błąd, że nie może określić BoundingBox.

Uwagi wstępne (cd)

Można nie podawać rozszerzenia pliku graficznego. Kompilator sam wybierze pliki o odpowiednim rozszerzeniu, a w przypadku ich braku poda komunikat o błędzie. Pozwala to posiadając każdy plik graficzny w wersji obsługiwanej przez LATEX-a (np. plik .eps) i w wersji obsługiwanej przez pdf LATEX-a (np. plik typu pdf, png i jpg) można używać zamiennie obu kompilatorów.

Programy do konwersji grafik

Istnieje cała gama programów do konwersji grafik, jak również większość dobrych programów graficznych obsługuje możliwość zapisu w tych formatach; dla Windows będzie to m.in. Paint Shop Pro a dla Linux np. Gimp. Użytkownikom Linuxa i Windows przypaść może do gustu również program ImageMagic pozwalający na konwersję niemalże każdego rodzaju plików graficznych – program działa z linii komend - komendą:

convert obrazek.jpg obrazek.eps



Pakiety graficzne LATEX-a

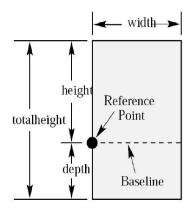
LATEX2e posiada dwa pakiety graficzne: standardowy, pakiet nazywa sie graphics oraz rozszerzony – graphicx. Oba pakiety udostępniają zbliżony zestaw możliwości. Obydwa pakiety włączają grafikę tą samą komendę \includegraphics, ale ma ona w nich inne możliwości. Ponieważ pakiet graphicx jest łatwiejszy w użyciu, to dalej będziemy omawiać wyłącznie ten pakiet. Przypominamy, że aby użyć tego pakietu, to należy w preambule dokumentu umieścić polecenie:

\usepackage{graphicx}

Terminologia

W systemie LATEX możemy wyróżnić podstawowy obiekt (paragraf, ilustracja, itp.) zwany z angielskiego box. Każdy box posiada punkt odniesienia (ang. reference point) oraz linie bazową (ang. baseline). Linia bazowa, to pozioma linia przechodząca przez punkt odniesienia (patrz Rysunek 1). Rozmiar boxa jest opisany trzema wielkościami: wysokość (ang. height), szerokość (ang. width), głębokość (ang. depth). Wysokość jest odległością od punktu odniesienia do górnej krawędzi boxa, głębokość jest odległością od punktu odniesienia do dolnej krawędzi boxa. Całkowita wielkość boxa jest określona przez sumę wysokości i głębokości.

Terminologia (cd)

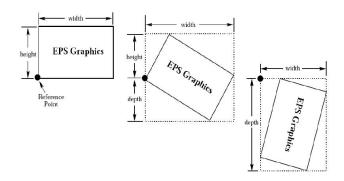


Rysunek: Przykład obiektu box

Terminologia (cd)

Punkt odniesienia nieobróconej ilustracji jest zawsze umieszczony w lewym dolnym rogu (taki box nie posiada głębokości). Po obróceniu ilustracji o pewien kąt pojawia się głębokość, co można zaobserwować na Rysunku 2.

Terminologia (cd)



Rysunek: Obrócony box



Polecenie includegraphics

Do wstawiania plików graficznych w tekst tworzonego dokumentu służy polecenie \includegraphics. Jest ono tak skonstruowane, że:

- może być umieszczone praktycznie w dowolnym miejscu tekstu,
- automatycznie "rezerwuje" odpowiednią ilość miejsca na wstawianą ilustrację.

Składnia polecenia \includegraphics jest następująca: \includegraphics[opcje] {nazwa_pliku_graficznego}

Polecenie includegraphics(cd)

Jeżeli do umieszczenia obrazka zastosujemy komendę \includegraphics{plik} beż żadnej opcji, to zostanie dołączony obrazek z rozmiarach naturalnych, co stwarza problem z dopasowaniem rozmiaru obrazku do rozmiarów strony.

Problem ten łatwo rozwiązać za pomocą jednej z opcji podanych dalej, np. opcji width.

Opcje polecenia includegraphics

Wybrane opcje polecenia includegraphics:

- width określa szerokość obiektu w akceptowalnych przez TFX jednostkach,
- height określa wysokość obiektu w akceptowalnych przez TEX jednostkach (normalnie obiekty graficzne skalowane są tak, aby zachować proporcje oryginału pomiędzy wysokością a szerokością; wówczas wystarczy podać tylko jeden z powyższych parametrów),
- totalheight określa wysokość pudełka w którym będzie umieszczony obiekt w akceptowalnych przez TEX jednostkach; istotne w przypadku dokonywania obrotów,

Opcje polecenie includegraphics (cd)

Wybrane opcje polecenia includegraphics:

- angle określa kąt (w stopniach) obrotu obiektu, liczby dodatnie oznaczają obrót w kierunku przeciwnym do ruchu wskazówek zegara, ujemna zgodnie z kierunkiem;
- scale parametr mówi w jakich proporcjach ma być przeskalowany cały obiekt, np. scale=2 spowoduje dwukrotne powiększenie ilustracji.

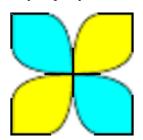
Jeżeli po parametrze ma być podana jakaś wartość (width, height, angle,...) wówczas między parametrem a wartością powinien być wstawiony znak równości (=).

Opcje polecenie includegraphics (cd)

W celu określenia wymiaru obrazka wystarczy podać jedynie np. szerokość obrazka. Wtedy obrazek zostanie tak skalowany, że zostaną zachowane proporcje oryginału pomiędzy wysokością a szerokością.

Pisząc:

\includegraphics[width=4cm] {kwiatek} otrzymujemy



Opcje polecenie includegraphics (cd)

Bardziej uniwersalnym podejściem jest podawanie szerokości obrazka jako "funkcji" szerokości kolumny tekstu. Robimy to korzystając z niezwykle przydatnej komendy \textwidth. Pisząc:

\includegraphics[width=0.3\textwidth] {kwiatek}, tzn. rysunek ma zajmować 30% szerokości kolumny tekstu, otrzymujemy

